

رابطه بین پیشرفت در زبان انگلیسی و ویژگی های شخصیتی استعدادهای درخشنان دانشگاه اصفهان^۱

زهره کسانیان

استادیار گروه انگلیسی دانشگاه اصفهان

ناهد کسانیان

دانشور گروه مشاوره دانشگاه اصفهان

چکیده

تاریخ دریافت ۱۳۸۴/۵/۱۶ - تاریخ تأیید ۱۳۸۳/۱۱/۲۵

هدف از اجرای این تحقیق، بررسی علل عدم پیشرفت متناسب با استعداد دانشجویان درخشنان در زبان انگلیسی و ارتباط این عدم پیشرفت با ویژگی های شخصیتی ایشان بوده است. بدین منظور یک گروه نمونه از بین دانشجویان درخشنان دانشگاه اصفهان و گروهی دیگر از بین دانشجویان عادی همین دانشگاه به طور تصادفی انتخاب گردید. مقایسه نمرات زبان انگلیسی دانشجویان دو گروه در کنکور ورودی دانشگاه نشان داد که دانشجویان درخشنان در زبان انگلیسی بهتر از دانشجویان عادی بودند. سپس برای بررسی میزان پیشرفت دو گروه در زبان انگلیسی نمرات پایان ترم اول تحصیلی ایشان که از درس زبان انگلیسی عمومی دریافت نموده بودند مورد استفاده قرار گرفت. مقایسه نمرات دو گروه نشان داد که اگر چه باز هم دانشجویان درخشنان از نظر دانش زبانی بهتر از دانشجویان عادی بودند اما پیشرفت گروه درخشنان کمتر از گروه عادی بوده است. برای یافتن علت این مسئله آمونهای سنجش خلاقیت، شخصیت، هوش و پرسشنامه فردی اجرا گردید. تجزیه و تحلیل های نشان داد که پیشرفت در زبان انگلیسی فقط با هوش دارای همبستگی مثبت معنی دار است و با دیگر و با ویژگی های شخصیتی همبستگی ندارد.

کلید واژه ها: دانش زبانی. پیشرفت زبانی. هوش. استعداد درخشنان. دانشگاه اصفهان.

۱. نویسندهای بدبینو سیله از دفتر استعدادهای درخشنان دانشگاه اصفهان به ناخاطر حمایت های مستلزم محترم سپاسگزاری می کنند

مقدمه

استعدادهای درخشنان سرمایه‌های یک جامعه‌اند و توجه به امر آموزش، پیروزش استعدادهای بالقوه ایشان از وظایف مسئولان آموزش کشور است. در جامعه ما در سال‌های اخیر فعالیت‌هایی در این زمینه آغاز گردیده است. به طور مثال، مدارسی را برای آموزش و پیروزش دانش آموزان تیزهوش اختصاص داده‌اند و در دانشگاه‌ها با معرفی دانشجویان دارای رتبه‌های بالا به عنوان استعداد درخشنان در صدد تشویق و جلب و نگهداری این افراد در داخل کشور هستند، و برگزاری همایش ملی استعدادهای درخشنان گام مؤثری است که می‌تواند در این زمینه کارساز باشد. اما آیا این جداسازی افراد تیزهوش در مدارس و معرفی آنها در دانشگاه‌ها و نحوه انتخاب و آموزش و پیروزش آنها به صورت صحیح و علمی انجام می‌گیرد؟ و آیا پس از ورود به دانشگاه استعدادهای این عزیزان به نحو مطلوب پیروزش می‌یابد؟ به نظر می‌رسد که مشکلات و ضعف‌هایی در این زمینه وجود دارد که می‌توان به کمک تحقیق به شناخت آنها پرداخت و راه حل‌هایی را برای این مسائل جست و جو کرد.

یکی از معضلات کشور ما فرار مغزهای است که نشان می‌دهد در صورتی که از استعدادهای بالقوه قشر جوان استفاده صحیح به عمل نیاید منجر به خروج نیروهای عظیمی از کشور می‌شود. بنابراین، از وظایف کارشناسان، محققان و مسئولان امور آموزشی کشور است که با شناسایی علل و موانع پیشرفت و برای جلوگیری از به هدر رفتن این سرمایه‌ها و جذب استعدادهای درخشنان چاره‌جویی و برنامه‌ریزی صحیح و دقیق به عمل آورند.

از آنجایی که دانش زبان انگلیسی برای گشایش درهای علوم و فنون جدید از ابزارهای بسیار مؤثر است، محققین برآن شدند تا پیشرفت زبانی دانشجویان درخشنان، که لزوماً از افراد باهوش جامعه نیز هستند، را مورد بررسی قرار دهد و ارتباط آن را با سایر ویژگی‌های شخصیتی ایشان بسنجند، تا شاید بتوانند با یافته‌های این تحقیق قدمی در راه پیشرفت علمی این دانشجویان بردارند.

پیشینه تحقیق

دانش زبانی به عنوان پایه اصلی هوش شناخته شده (اولر^۱، ۱۹۸۱، ص ۴۶۶) و نیز هوش به عنوان یکی از مسائل بحث‌انگیز در یادگیری به طور عام و یادگیری زبان به طور خاص همیشه مطرح بوده است. در مورد یادگیری به طور عام، به گفته براون^۲ (۱۹۹۴، ص ۹۳) «به نظر می‌رسد که موفقیت در تحصیل و در کل زندگی به میزان هوش بستگی مستقیم دارد». با وجود این مسئله که از استعدادهای درخشان و باهوش انتظار پیشرفت تحصیلی بیشتر و عدم موفقیت کمتری می‌رود، تحقیقات نشان می‌دهد (ایروین^۳ ۱۹۸۷) که میزان عدم موفقیت تحصیلی افراد معمولی واستعدادهای درخشان به یک اندازه است (٪.۱۷). به نظر پرتر^۴ (۱۹۹۹، ص ۲۳۲) این یکسانی در عدم موفقیت «نشان‌دهنده عدم پیشرفت تحصیلی» افراد با استعداد بیشتر است. به نظر می‌رسد که عدم پیشرفت تحصیلی مربوط به امر آموزش در محل تحصیل بوده و لازم است محیط‌های آموزشی به این امر توجه کافی داشته باشند (مونتگمری^۵ ۱۹۹۶). بسیاری از افرادی که با برچسب تنبیل یا درسنخوان مشخص می‌شوند و یا از نظر عاطفی یا رفقاری مسئله دار معرفی می‌گردند در واقع عکس العمل طبیعی خود، نسبت به محیط آموزشی نامساعد نشان می‌دهند (کلارک^۶ ۱۹۹۷، هیشی نیما و تاداکی^۷ ۱۹۹۶، مولتن^۸ ۱۹۹۶، ریورا^۹، و دیگران ۱۹۹۵).

در رابطه با یادگیری زبان دوم نیز از هوش به عنوان یک عامل مؤثر یاد شده است (کسانیان ۱۳۷۷، ص ۳؛ استرن^{۱۰} ۱۹۸۴، ص ۳۶۸) و می‌توان اظهار داشت که شخص با

^۱. Oller

^۲. Brown

^۳. Irvine

^۴. Porter

^۵. Montgomery

^۶. Clark

^۷. Hishinima & Tadaki

^۸. Moltzen

^۹. Rivera

^{۱۰}. Stern

استعداد می‌تواند زبان دوم را به علت داشتن هوش بیشتر با موفقیت بیشتری فرا بگیرید (براون ۱۹۹۴، ص ۹۳). برخی دانشمندان براین باورند که هوش عمومی و دانش زیانی دارای همبستگی مثبت هستند (الر پرکنیز^۱، ۱۹۷۸). جنسی^۲ (۱۹۷۶) دریافت که هوش با یادگیری مهارت‌های خواندن، لغت، و دستور زبان فرانسه شدیداً بستگی دارد و اکستراند^۳ (۱۹۹۷) بستگی هوش را با درک مطلب، از راه خواندن، املاء و انشاء ثبیت کرد.

مطالعاتی که در مورد فرار مغزها در ایران انجام گرفته (امیرلطیفسی و کلامدوز ۱۳۸۱، ص ۴۳) نشان می‌دهد که بین میزان امکانات علمی - آموزشی دانشگاه محل تحصیل و تمایل دانشجو برای خروج از کشور رابطه وجود دارد و نیز بیشتر دانشجویانی که جهت ادامه تحصیل تمایل به خروج از کشور دارند، تنها در صورتی به ایران باز می‌گردند که زمینه فعالیت در رشته تحصیلی آنان فراهم باشد. مقایسه ویژگی‌های شخصیتی دانشجویان درخشنan و عادی (چلبانلو و حسنی ۱۳۸۱، ص ۱۵) نشان می‌دهد که دانشجویان درخشنan از نظر ویژگی‌های شخصیتی با سایر دانشجویان تفاوت دارند. با توجه به موارد فوق، در تحقیق حاضر تلاش شده است که برای سه سؤال زیر جواب‌هایی در خور جست و جو شود:

۱. وضعیت پیشرفت زبان انگلیسی دانشجویان درخشنan در مقایسه با دیگر دانشجویان چگونه است؟
۲. در صورتی که دانشجویان درخشنan پیشرفته مناسب با توانایی بالقوه خود ندارند علت یا علل آن کدام است؟
۳. آیا بین پیشرفت زبانی دانشجویان درخشنan و ویژگی‌های شخصیتی ایشان ارتباطی وجوددارد؟

¹. Perkins

². Genesee

³. Extrand

روش تحقیق آزمودنی‌ها

در این تحقیق ۸۰ نفر دانشجوی ورودی سال ۱۳۸۰ از بین ۲۱۶۲ دانشجو در کلیه رشته‌های دانشگاه اصفهان انتخاب شدند که نیمی از آنها دانشجویان درخشان و نیمی دیگر دانشجویان عادی بودند. دانشجویان درخشان افرادی بودند که رتبه زیر هزار در کنکور ورودی دانشگاه داشته و توسط دفتر استعدادهای درخشان دانشگاه اصفهان به محققان معرفی شده بودند و در این تحقیق گروه آزمایش نامیده می‌شوند. این افراد که از بین ۱۷۵ دانشجوی معرفی شده به طور تصادفی انتخاب شده بودند دارای میانگین سنی ۱۹/۵ سال و میانگین معدل دیپلم ۱۸/۸ و ۹۳ درصد آنها مجرد و همگی آنها علاقمند به یادگیری زبان انگلیسی بودند. گروه شاهد شامل ۴۰ نفر دانشجویان عادی ورودی همین سال بودند که از طریق لیست‌های کامپیوتری که توسط آموزش دانشگاه در اختیار محققین قرار گرفت، از بین ۲۱۶۲ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند. میانگین سنی و وضعیت تأهل این دانشجویان مشابه گروه آزمایش اما میانگین معدل آنها کمتر از ایشان بود.

ابزار تحقیق

برای ارزیابی پیشرفت در زبان انگلیسی دانشجویان از نمرات زبان آزمون ورودی دانشگاه به عنوان پیش آزمون و از نمره پایان ترم درس زبان عمومی سال اول تحصیلی دانشجویان به عنوان پس آزمون استفاده شد. از آزمون زبان استاندارد آکسفورد که شامل ۱۰۰ سؤال چهار جوابی است برای سنجش دانش‌زبانی و از آزمون هوش ریون که شامل ۶۰ سؤال چند جوابی است، و برای اجرا در ایران هنجرایابی گردیده (براھنی، ۱۳۵۱) و پایابی و اعتبار آن تأیید شده است (مولوی، ۱۳۷۲)، برای ارزیابی هوش استفاده شد. برای سنجش ابتکار و خلاقیت که جزو ویژگی‌های شخصیتی است از آزمون خلاقیت تورنس^۱ استفاده شد که توسط عابدی و دیگران هم پایابی و اعتبار آن مورد

^۱. Torrance

تأثید قرار گرفته است (عابدی، ۱۹۹۳). این آزمون شامل ۶۰ سؤال سه گزینه‌ای بود. برای سنجش ویژگی‌های شخصیتی از آزمون شخصیت کالیفرنیا—مشهد M-CPI که شامل ۲۳۴ عبارت دو جوابی (بلی یا خیر) است استفاده شد. پایابی و اعتبار این آزمون برای موقعیت‌های محلی در فرهنگ‌های متفاوت ارزیابی گردیده است (آنستازی، ۱۹۶۸). این آزمون برای ارزیابی رفتار در برخوردهای اجتماعی به کار رفته و هم برای بزرگسالان و هم برای نوجوانان قابل استفاده است (پاشا شریف ۱۹۹۷، ص ۲۹۸). این آزمون دارای ۱۸ مقیاس استاندارد شده است که در چهار طبقه کلی اعتماد به نفس، مسئولیت‌پذیری، کارآیی ذهنی، و هوش و رغبت دسته‌بندی شده‌اند. از پرسشنامه فردی نیز اطلاعاتی از قبیل میانگین سن، معدل دیپلم، علاقه به یادگیری زبان انگلیسی، و تأهل به دست آمد.

روش اجرا

این تحقیق در دو بخش اجرا گردید. در بخش نخست، کلیه دانشجویان استعداد درخشنان ورودی ۸۰ پرسشنامه شخصی را کامل کردند. سپس از بین این افراد که حدود ۱۷۵ نفر بودند ۴۰ نفر به طور تصادفی انتخاب شدند. برای این افراد دعوت‌نامه کتبی برای انجام آزمون‌های خلاقیت، هوش، شخصیت کالیفرنیا، و آزمون زبان آکسفورد فرستاده شد و طی جلسات گروهی تحت آزمون قرار گرفتند. ارتباط عوامل فوق با استفاده از آزمون همبستگی محاسبه شد. از افرادی که به هر علت نتوانستند در این جلسات شرکت کنند جداگانه دعوت شد و در دفتر کار محققان از این افراد به طور انفرادی آزمون به عمل آمد. طول مدت آزمون توسط محققان به طور یکنواخت در موردنهمه آزمودنی‌ها کنترل شد و از ایشان خواسته شد که پرسشنامه‌هایی را که به منظور انجام پژوهشی علمی در راستای پیشبرد برنامه‌های آموزشی و پژوهشی خودشان و یا دیگر دانشجویان دارای استعدادهای درخشنان انجام می‌شود با دقت و صداقت تکمیل کنند. از آنجایی که سه نفر از این افراد آزمون زبان را کامل نکردند تعداد آزمایش‌شوندگان به ۳۷ نفر تقلیل یافت.

در بخش دیگر این تحقیق ۸۰ نفر از دانشجویان ورودی سال ۸۰ شرکت داشتند که ۴۰ نفر از آنها دانشجویان درخشنan فوق الذکر و ۴۰ نفر دیگر از دانشجویان عادی بودند که به طور تصادفی از بین ۲۱۶۲ دانشجوی ورودی سال ۸۰ انتخاب شده بودند. این دو گروه با استفاده از نمرات زبان انگلیسی کنکور ورودی به عنوان پیش آزمون و نمرات درس زبان انگلیسی عمومی پایان ترم اول به عنوان پس آزمون مقایسه شدند و برای این مقایسه از آزمون t استفاده شد.

از آنجایی که نمرات درس زبان عمومی ۴ نفر از دانشجویان درخشنan در دسترس نبود تعداد آنها به ۳۶ نفر تقلیل یافت و تعداد دانشجویان عادی، به علت اضافه کردن یکنفر جهت احتیاط، ۴۱ نفر گردید.

برای تجزیه و تحلیل داده های دیگر که برای یافتن رابطه میان پیشرفت در زبان انگلیسی و ویژگی های شخصیتی دانشجویان درخشنan به دست آمده بود از آزمون t و ضریب همبستگی استفاده شد.

تحلیل داده ها و نتایج آماری

برای مقایسه دانش زبانی دانشجویان درخشنan و عادی در بدلو ورود به دانشگاه آزمون t به کار برده شد. جدول ۲ نشان می دهد که دانش زبانی دانشجویان درخشنan در بدلو ورود به دانشگاه بیشتر از دانشجویان عادی بود ($p = .194$ ، $t = -1.311$). جدول ۱ تفاوت میانگین ها را نشان می دهد. در آزمون t که برای مقایسه پیشرفت زبانی دانشجویان دو گروه پس از گذراندن درس زبان انگلیسی عمومی به کار رفت، دانش زبانی دانشجویان درخشنan همچنان بیشتر از دانش زبانی گروه شاهد بود (جدول ۳) و این تفاوت معنی دار بود ($p = .041$ ، $t = -2.84$). سومین آزمون t تفاوت پیشرفت دو گروه در زبان انگلیسی را پس از یک نیمسال آموزش زبان انگلیسی در دانشگاه مقایسه نمود. جدول ۶ نشان داد که گروه آزمون در مقایسه با گروه کنترل پیشرفت کمتری داشته اند ($p = .713$ ، $t = -.369$). جدول ۵ تفاوت میانگینها را نشان می دهد.

آزمون t زبان ورودی (کنکور)

جدول ۱. آمار توصیفی دو گروه در آزمون ورودی

خطای انحراف معیار	میانگین	تعداد	خطای انحراف معیار
۴/۰۳۶۲	۵۴/۲۹	۴۱	۱/۰۰
۴/۳۳۴۱	۶۲/۰۷	۳۶	۲/۰۰
گروه ۱ = کنترل			گروه ۲ = آزمایش

جدول ۲. تفاوت بین دانش زبانی دو گروه در آزمون ورودی

خطای معیار	میانگین	تفاوت	خطای معیار	درجه آزادی	معنی داری (دو دنیاله)	تفاصل
۶/۳۱۹۰	-۸/۲۸۲۰	۰/۱۹۴	۷۵	۴	-۱/۳۱۱	

آزمون t زبان عمومی

جدول ۳. آمار توصیفی دو گروه در آزمون زبان عمومی

خطای انحراف معیار	میانگین	تعداد	خطای انحراف معیار	گروه
۲/۲۵۷۹	۱۴/۴۵۷۵	۷۱/۶۴۶	۴۱	۱/۰۰
۱/۹۲۲۴	۱۱/۰۳۴۱	۷۷/۹۱۶	۳۶	۲/۰۰
گروه ۱ = کنترل			گروه ۲ = آزمایش	

جدول ۴. تفاوت بین دانش زبانی دو گروه در آزمون زبان عمومی

خطای معیار	میانگین	تفاوت	خطای معیار	درجه آزادی	معنی داری (دو دنیاله)	t
۳/۰۰۹۰	-۶/۲۷۰۳	-۰/۰۴۱	۷۵	-۲/۰۸۴		

آزمون ۶ زبان عمومی

جدول ۵: آمار توصیفی دو گروه در مقایسه پیشرفت در زبان انگلیسی

خطای انحراف	میانگین	تعداد	گروه	معیار	
				معیار	معیار
۱/۰۰	۴۱	۱۷/۳۵۶	۲۴/۰۹۷۵	۳/۸۴۱۵	
۲/۰۰	۳۶	۱۰/۳۴۴	۲۳/۰۰۲۸	۳/۸۳۳۸	

جدول ۶. تفاوت بین میزان پیشرفت در زبان انگلیسی دو گروه

تفاضل خطای	تفاوت میانگین	معنی داری (دو دنباله)	درجه آزادی	معیار	
				t	t
۰/۳۶۹	۷۵	۰/۰۷۱۳	-۲/۰۱۱۷	-	۰/۴۵۱۲
-	-	-	-	-	-

برای این که بدانیم آیا عقب ماندگی در پیشرفت زبانی دانشجویان درخشنان با ویژگی های شخصیتی ایشان ارتباط دارد یا خیر از آزمون همبستگی پرسن استفاده شد. نتایج آزمون ها نشان داد (جدول ۸) که بین هوش و دانش زبان انگلیسی دانشجویان درخشنان همبستگی معنی داری وجود دارد ($p=/.019$ ، $t=/.383$)، اما بین زبان و هیچ یک از ویژگی های شخصیتی ایشان از قبیل خلاقیت ($p=/.196$ ، $t=/.217$)، اعتماد به نفس ($p=/.026$ ، $t=/.108$)، مسئولیت پذیری ($p=/.469$ ، $t=/.217$)، کارآیی ذهنی ($p=/.159$ ، $t=/.236$) و رغبت ($p=/.0529$ ، $t=/.108$)، اعتماد به نفس ($p=/.0526$ ، $t=/.108$)، مسئولیت پذیری ($p=/.469$ ، $t=/.217$) و کارآیی ذهنی ($p=/.159$ ، $t=/.236$) همبستگی معنی دار وجود ندارد. جدول ۷ تفاوت میانگین ها را نشان می دهد. مقایسه ویژگی های شخصیتی با یکدیگر نشان داد (جدول ۸) که اعتماد به نفس با خلاقیت ($p=/.000$ ، $t=/.581$) و مسئولیت پذیری ($p=/.000$ ، $t=/.678$) و کارآیی ذهنی ($p=/.000$ ، $t=/.717$) و نیز کارآیی ذهنی با مسئولیت پذیری ($p=/.000$ ، $t=/.839$) همبستگی معنی دار دارند و هوش با هیچ یک از ویژگی های شخصیتی همبستگی معنی دار ندارد. (جدول های شماره ۷ و ۸ نشان می دهند که همبستگی هوش با

**جدول ۷. آمار توصیفی ویژگی های شخصیتی،
هوش و دانش زبانی گروه آزمایش**

	انحراف معناد	میانگین	تعداد
زبان آکسفورد	۱۱/۵۹۱۵	۳۸/۸۳۷۸	۳۷
هوش	۱۱/۳۴۳۳	۱۱۷/۱۸۹۲	۳۷
خلاقیت	۱۲/۳۷۳۶	۱۳۸/۶۲۱۶	۳۷
اعتماد به نفس	۱۰/۹۰۸۴	۷۷/۴۳۲۴	۳۷
مسئولیت پذیری	۱۰/۱۰۹۲	۸۸/۸۶۴۹	۳۷
توانایی ذهنی	۷/۷۹۱۱	۳۳/۷۸۳۸	۳۷
رغبت	۳/۹۰۱۱	۲۰/۰۰۰۰	۳۷

خلاقیت $t=721$ ، $p=.061$ و همبستگی هوش با اعتماد به نفس $t=655$ ، $p=.076$ و همبستگی هوش با کارآیی ذهنی $t=401$ ، $p=.142$ و همبستگی هوش با رغبت $t=289$ ، $p=.179$ است).

بحث و نتیجه گیری

تحقیق حاضر به منظور بررسی میزان دانش زبانی دانشجویان درخشنan و چگونگی پیشرفت آن در دانشگاه اصفهان انجام شد. بدین منظور دو گروه از دانشجویان درخشنan و دانشجویان عادی در رابطه با پیشرفت در زبان انگلیسی با استفاده از یک پیش آزمون و یک پس از آزمون مقایسه شدند. از نمرات آزمون زبان انگلیسی کنکور ورودی دانشگاه به عنوان پیش آزمون و از نمرات درس زبان انگلیسی عمومی که دانشجویان در پایان نیمسال اول تحصیلی دریافت نموده بودند به عنوان پس آزمون استفاده شد. نتایج این آزمون ها که به روش آزمون انجام شد نشان داد که دانشجویان درخشنan در بد و ورود و نیز پس از گذراندن درس زبان انگلیسی عمومی، برتر از دانشجویان عادی هستند (جداول ۱ الی ۴) و این یافته با نتیجه گیری بعدی ما که بین دانش زبانی و هوش همبستگی معنی دار وجود دارد (جدول شماره ۸) تأیید می شود. تحقیقات قبلی نیز این یافته را تأیید می نمایند (کساپیان، ۱۳۷۷، ص ۳؛ استرن، ۱۹۸۴، ص ۳۶۸؛ براون

۱۹۹۴، ص ۹۳؛ ال و پرکنتر ۱۹۷۸؛ جنسی ۱۹۷۶؛ اکستراند ۱۹۹۷). مقایسه پیشرفت زبانی دانشجویان درخشناد و عادی نشان داد که پیشرفت دانشجویان درخشناد از گروه دیگر می‌باشد (جدول های ۵ و ۶ و نمودار ۱).

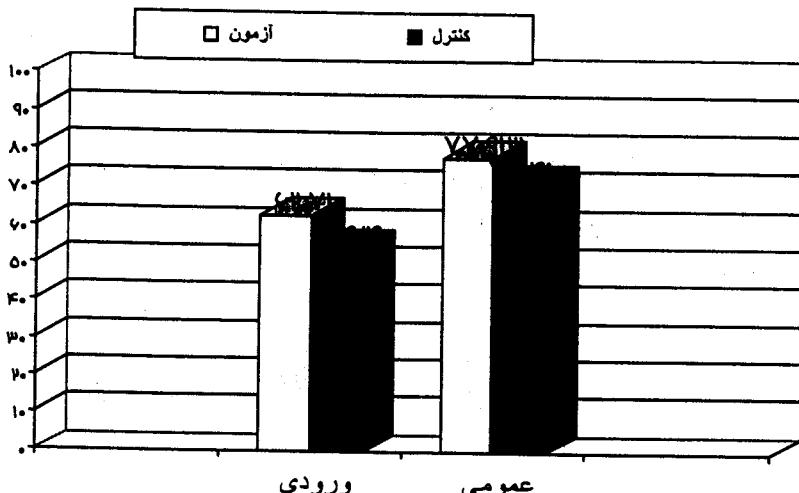
برای یافتن علت یا علل این عقب ماندگی، محققان بر آن شدند تا با استفاده از آزمون همبستگی پیرسن چگونگی تأثیر ویژگی های شخصیتی دانشجویان درخشناد را بر یادگیری زبان انگلیسی و هوش محاسبه نمایند. بررسی خصوصیات شخصیتی از قبیل خلاقیت، اعتماد به نفس، مسئولیت پذیری، توانایی ذهنی، و رغبت نشان داد که بین هیچ یک از این خصوصیات و پیشرفت زبانی و هوش همبستگی معنی دار وجود ندارد (جدول های ۷ و ۸). لذا به نظر می‌رسد که دلایل شخصیتی مانع برای یادگیری زبان نیستند و یکی از دلایل این عقب ماندگی می‌تواند این باشد که مقدمات استفاده بهینه از هوش خداداد این عزیزان در دانشگاه اصفهان فراهم نبوده است. یافته‌های قبلی که نشان می‌دهد عدم کارآیی دانشجویان درخشناد عکس العمل آنها نسبت به شرایط محیطی آموزشی است (کلارک ۱۹۹۷؛ هیشی نیما و تاداکی ۱۹۹۶؛ مولتزن ۱۹۹۶؛ ریویرا و دیگران ۱۹۹۵) نیز این مسئله را تأیید کنند. اگر این نتیجه گیری تحقیق حاضر درست باشد، با این پیشنهاد مونتگمری (۱۹۹۶) نیز سازگار است که مسولان آموزشی بایستی توجه بیشتری به محیط آموزشی داشته باشند. در هر صورت تحقیقات آینده نیز می‌تواند دلایل دیگری برای این مسئله بیابد.

با اجرای آزمون همبستگی بین ویژگی های شخصیتی نیز نتایجی به دست آمد که می‌تواند به طور غیر مستقیم برای پیشبرد زبان انگلیسی دانشجویان درخشناد مفید باشد. اجرای این آزمون نشان داد که بین اعتماد به نفس و خلاقیت، احساس مسولیت، و توانایی ذهنی همبستگی معنی دار وجود دارد (جدول ۸) و نیز بین توانایی ذهنی و احساس مسولیت همبستگی معنی دار وجود دارد (جدول ۸). از آنجا که توانایی ذهنی با مسئولیت پذیری همبستگی معنی دار دارد (جدول شماره ۸) می‌توان نتیجه گرفت که در صورتیکه به روش‌های آموزش زبان توسط مسولان آموزش، و به بالاهمیت بودن

جدول ۸: همبستگی ویژگی های شخصی، هوش و دانش زبانی گروه آزمایش

زبان آکسفورد	همبستگی پیرسن	۰/۰۰۰	۰/۳۸۳x	۰/۲۷	۰/۱۰۸	۰/۰/۱۲۳	-۰/۰/۲۳۶	۰/۱۰۴
	معنی داری (دو دنیاه)		۰/۰۱۹	۰/۱۹۶	۰/۰۲۶	۰/۴۶۹	۰/۱۰۹	۰/۰۳۹
N		۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
هوش	همبستگی پیرسن	۰/۳۸۳x	۰/۰۰۰	۰/۰۶۱	۰/۰۷۶	۰/۰/۱۰۸	-۰/۰/۱۴۲	۰/۰/۱۷۹
	معنی داری (دو دنیاه)		۰/۰۱۹	۰/۷۲۱	۰/۹۰۵	۰/۰/۵۲۴	۰/۰/۴۰۱	۰/۰/۲۸۹
N		۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
خلافت	همبستگی پیرسن	۰/۰/۲۷	۰/۰۶۱	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰۱xx	۰/۰/۳۳۶x	۰/۰/۳۲۷	۰/۰/۰۸۵
	معنی داری (دو دنیاه)		۰/۰۱۹۶	۰/۷۲۱	۰/۰۰۰	۰/۰/۰۴۲	۰/۰/۰۴۸	۰/۰/۰۶۱۸
N		۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
اعتماد به نفس	همبستگی پیرسن	۰/۰۱۸	۰/۰/۰۷۶	۰/۰/۰۸۱xx	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰/۷۳xx	۰/۰/۰/۷۱xx	۰/۰/۰/۷۷۷
	معنی داری (دو دنیاه)		۰/۰۵۲۶	۰/۶۰۵	۰/۰۰۰	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰۴۹
N		۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
صوابی پذیری	همبستگی پیرسن	-۰/۰/۱۲۳	۰/۰۱۸	۰/۰/۰/۳۳۶x	۰/۰/۰/۷۷۸xx	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰/۳۹xx	۰/۰/۰۶۲
	معنی داری (دو دنیاه)		۰/۰۶۹	۰/۰/۰۲۴	۰/۰/۰۴۲	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰/۷۶
N		۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
توانائی ذهنی	همبستگی پیرسن	-۰/۰/۲۳۶	-۰/۰/۱۴۲	۰/۰/۰/۳۲۷x	۰/۰/۰/۷۱۷xx	۰/۰/۰/۸۳۹xx	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰/۱۱۰
	معنی داری (دو دنیاه)		۰/۰۱۰۹	۰/۰/۰۴۱	۰/۰/۰۴۸	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰۰۰	۰/۰/۰/۰۱۸
N		۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷
رغبت	همبستگی پیرسن	۰/۰۱۰۴	۰/۰/۰۱۷۹	۰/۰/۰۰۸۵	۰/۰/۰/۳۲۷x	۰/۰/۰/۰۶۲	۰/۰/۰/۱۱۰	۰/۰/۰/۰۰۰
	معنی داری (دو دنیاه)		۰/۰۵۳۹	۰/۰/۰۲۸۹	۰/۰/۰/۶۱۸	۰/۰/۰۴۹	۰/۰/۰/۷۱۶	۰/۰/۰/۰۱۸
N		۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷	۳۷

* همبستگی در سطح ۰/۰/۵ معنی دارد است (دو دنیاه). ** همبستگی در سطح ۰/۰/۱ معنی دارد است (دو دنیاه).

نمودار ۱. میانگین ورودی و عمومی دو گروه دانشجویان

زبان توسط مسئولان سیاستگذاری دانشگاه توجه بیشتری بشد و دانشجویان مسولیت خود را در قبال یاد گیری زبان انگلیسی بیشتر احساس کنند دروس انگلیسی را جدی تر خواهند گرفت که مطمئنا در بهبود پیشرفت زبانی ایشان مؤثر خواهد بود. همچنین از آنجا که مسؤولیت‌پذیری با اعتماد به نفس، و خلاقیت همبستگی مثبت و معنی‌دار دارد (جدول ۸) با بالارفتن مسؤولیت‌پذیری، اعتماد به نفس و خلاقیت این افراد بیشتر خواهد شد و در آینده نه تنها در زبان بلکه در بسیاری از امور مربوط به رشته‌های تخصصی خود کارآیی بیشتری خواهند داشت. از آنجایی که پژوهش‌های انجام شده در زمینه خلاقیت نشان می‌دهند که خلاقیت را می‌توان هم آموزش و هم

پرورش داد (تورنس و تورنس ۱۹۷۳؛ فلد هوسن^۱ و همکاران ۱۹۸۶)، و تورنس (۱۹۷۲) تعداد ۱۴۲ پژوهش دال بر قابل آموزش بودن خلاقیت را ذکر می‌کند، با آموزش خلاقیت می‌توان انعطاف‌پذیری را، که حل مسائل را از چند طریق ممکن می‌سازد، نیز آموزش داد. به گفته گیلفورد خلاقیت شامل «تفکری و اگرا در حل مسئله» می‌داند و به نظر او تفکر و اگرا، تفکری است که در جهات مختلف سیر می‌کند (۱۹۶۷، ۱۹۵۹، ۱۹۵۰) و گیلفورد و هافنر^۲ (۱۹۷۱) این امر را نه تنها در گشودن مشکلات زبانی از قبیل درک مطلب و دستور زبان مؤثر می‌دانند، بلکه در حل مسائل گوناگون محیطی که هر کدام به نوعی در راه پیشرفت تحصیلی دانشجویان مانع ایجاد می‌کنند نیز راه‌گشا می‌شمارند.

خلاصه

خلاصه اینکه در یک بررسی مقایسه‌ای بین دانشجویان درخشناد و دانشجویان عادی دانشگاه اصفهان معلوم شد که دانشجویان درخشناد در رابطه با زبان انگلیسی پیشرفت مطلوبی نداشتند. برای یافتن علت این مسئله ویژگی‌های شخصیتی این افراد و ارتباط آن با پیشرفت زبانی مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که عدم پیشرفت متناسب دانشجویان درخشناد در زبان انگلیسی احتمالاً به علت نداشتن برنامه آموزشی متناسب با استعداد این دانشجویان است.

¹. Feldhusen

². Guilford & Haepfner

پیشنهادها

۱. به نظر می رسد که بهترین و کوتاه ترین راه برای بهبود پیشرفت در زبان انگلیسی دانشجویان درخشنان ایجاد کلاس‌های زبان ویژه با توجه به سطح زبان ایشان باشد. همچنین بهتر است این کلاس‌ها در هر دو جنبه زبان عمومی و زبان اختصاصی بوده و در طول دوره تحصیلی دانشجو ادامه داشته باشد.
۲. به کارگیری روش‌هایی برای پرورش خلاقیت و ایجاد اعتماد به نفس بیشتر در دانشجویان درخشنان و تأثیر آن در پیشرفت زبان انگلیسی را می‌توان در آینده مورد تحقیق قرار داده با یافته‌های این پژوهش مقایسه کرد.
۳. با تکرار این تحقیق در ابعاد گسترشده‌تر و در دیگر دانشگاه‌های کشور می‌توان یافته‌های این پژوهش را مورد ارزیابی قرارداد.
۴. از آنجا که یکی از یافته‌های مهم در این تحقیق اهمیت آموزش صحیح دارای یاد گیری زبان است و مسئله آموزش نه تنها در مورد زبان بلکه برای بهبود و پیشرفت ویژگی‌های مثبت شخصیتی فرد نیز بسیار مؤثر است، لذا پیشنهاد ما این است که انتخاب افراد درخشنان در سطح دبستان انجام گیرد و از آن مقطع برای حفظ و پرورش این استعدادها برنامه ریزی شود تا هم به افزایش دانش زبانی آنها کمک گردد و هم فرصت کافی برای پرورش ویژگی‌های مختلف شخصیتی آنها فراهم شود.

ماخذ

- امیرلطیفی، الهام و کلاهدوز، سیما (۱۳۸۱). فرار مغز‌ها. خلاصه مقالات اولین همایش ملی استعدادهای درخشنان در ایران، ص ۴۳.
- براهنی، محمد تقی (۱۳۵۱). "پژوهش مقدماتی برای هنجاریابی آزمون ماتریس‌های پیشرو «ریون» در ایران". مجله روان‌شناسی، سال دوم، شماره پنجم، ص ۲۰۵-۲۲۱.
- تورنس، هیل (۱۳۷۲). استعدادها و مهارت‌های خلاقیت، ترجمه حسن قاسم‌زاده، تهران: دنیای نور.

- پاشا شریف، حسن (۱۳۷۶). نظریه و کاربرد آزمون‌های هوش و شخصیت. تهران: سخن
- چلبانلو، غلامرضا و حسنی، جعفر (۱۳۸۱). مقایسه ویژگی‌های شخصیتی دانشجویان استعداد درخشان و عادی بر اساس نظریه پنج عاملی. خلاصه مقالات اولین همایش ملی استعداد‌های درخشان در ایران، ۱-۲ ابان، ص. ۱۵.
- عبدی، جمال (۱۳۷۲). "حلاقیت و شیوه‌ای نو در اندازه‌گیری آن." پژوهش‌های روان‌شناسی، دوره ۲۵، شماره ۱ و ۲، ص. ۴۶-۵۴.
- کسانیان، زهره (۱۳۷۷). "بررسی رابطه هوش با دانش زبانی و جنسیت در دانشجویان دوزبانه فارسی - انگلیسی" بیستمین سمینار میان دانشگاهی سیستم‌های هوشمند "دوزبانگی". تهران: مجموعه مقالات پژوهشکده سیستم‌های هوشمند، صص. ۱-۵.
- مولوی، حسین (۱۳۷۲). "亨جاریابی مقدماتی و مطالعه پایانی و اعتبار مناتریس‌های پیشرونده ستاندارد ریون در نمونه‌ای از دانش آموزان اصفهان و شهر باک". مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان، جلد پنجم، شماره‌های ۱ و ۲، ص. ۱۴۱-۱۵۲.

Anastasi, A- (1968). *Psychological testing*. New. York: Macmillan. Translated by Baraheni, M.T. (1992). Tehran University Press.

Brown, H. D.(1994). *Principles of Language Learning and Teaching*(3rd ed). USA. Prentice Hall. Regents.

Clark, B. (1997). *Growing up gifted* (5th ed.). Upper saddle River, NJ: Merril.

Ekstrand, L. (1977)."Social and individual frame factors in second language learning: Comparative aspect". In T. Skutnabb-Kangas (Ed.), *Papers from the first Nordiac conference on bilingualism*. Helsingfors Universitat (cited in Ellis 1985).

Feldhusen, J. F., & Clinkenbeard, P. A. (1986)."Creativity instructional materials: A review of research". *Journal of Creative Behavior*, 20(3), 153-182.

Genesee, F. (1976)." The role of intelligence in second language learning". *Language Learning*, 26 ,267-80.

Guilford, J. P. (1950)."Creativity". *American Psychologist*, 5, 444-454.

- Guilford, J. P. (1959). "Three faces of intellect". *American Psychologist*, 14, 469-479.
- Guilford, J. P. (1967). *The nature of human intelligence*. New York: McGraw-Hill.
- Guilford, J. P., & Haepfner, R. (1971). *The analysis of intelligence*. New York: McGraw-Hill.
- Hishinima, E., & Tadaki, S. (1996). "Addressing diversity of the gifted/at risk: characteristics for identification". *Gifted Child Today*. Vol. 19(5), pp. 20-5; 28-9; 45-50.
- Irvine, D. (1987). "What research doesn't show about gifted dropouts". *Educational Leadership*, 44(6), 79-80.
- Moltzen, R. (1996b). "Underachievement in gifted and talented: New Zealand perspectives". In D. McAlpine & R. Moltzen (Eds.), Palmerston North: ERDC Press.
- Montgomery, D. (1996). *Educating the able*. London: Cassel.
- Oller J. W. (1981a). "Language as intelligence?" *Language Learning* 31, 465-492.
- Porter, L. (1999). *Gifted young children*. Open University Press.
- Raven, J. G. Court. J. H. , and Raven. J. (1988). *Manual for Raven's Progressive Matrices and Vocabulary Scales*. London: H. K. Lewis and Co.
- Rivera, D. B., Murdock, J., & Sexton, D. (1995). "Serving the gifted/learning disabled". *Gifted Child Today*, 18(6), 34-7.
- Stern, H. H. (1984). *Fundamental concepts of language teaching*. Oxford: OUP.
- Torrance, E. P. (1972). "Can we teach children to think creatively?" *Journal of Creative Behavior*, 6, 114-143.
- Torrance, E. P., & Torrance. P.J. (1973). *Is creativity teachable?* Bloomington, Phi Delta Kappa Educational Foundation.